

LIEŇKA

ŠKOLSKÝ ČASOPIS ZÁKLADNEJ ŠKOLY V JASLOVSKÝCH BOHUNICIACH

GEOEXKURZIA

Ôsmacká biológia je zameraná na neživú prírodu. Pre niekoho neskutočná nuda, pre iného krása minerálov, tajomstvo zemských hlbín... Nie sú to len kamene – neživé a studené, ale aj mnoho zaujímavostí, ktoré zostávajú našim očiam skryté. Aby sme s geológiou nebojovali, ale aby sme sa s ňou aspoň trochu skamarátili, vybrali sme sa s ôsmakmi a deviatkami ku geografickému stredu Európy – do Kremnice a odtiaľ do krásneho historického banského mestíčka Banskej Štiavnice.

V kremnickej mincovni sme sa dozvedeli niečo o histórii a spôsobe razenia mincí. Prezreli sme si starú raziareň s historickými strojmi. Mincovňa Kremnica bola založená v roku 1328 a už takmer sedem storočí nepretržite vyrába minciarske produkty, ktoré patria z hľadiska viacerých kritérií medzi špičku vo svete. Vyrábajú sa tu nielen mince a medaily, ale aj plakety, žetóny, odznaky, prívesky, kravatové spony, známky, štítky, vyznamenania, primátorské reťaze, rády a mnohé iné produkty. V Banskej Štiavnici sme si to namierili priamo do banského múzea v prírode. Vyzbrojení

V mincovni sme si prezreli historické stroje

nepremokavými pláštami, žiarivožltými ochrannými helmami a karbidkami sme možno so strachom, možno so zvedavosťou zostúpili do štôlne Bartolomej.

Dnes je štôlna už len hlavným dopravným, vetracím a odvodňovacím banským dielom podzemného skanzenu. V podzemných priestoroch sme si mohli prezrieť banské diela zo 17.-19. storočia a staré banské nástroje a zariadenia. Najcennejším a asi aj najzaujímavejším exponátom bol podzemný kónský ťažný gápel z 2. polovice 19. storočia. Dozvedeli sme sa, že je to jediné zachránené

Geológia na dosah

zariadenie svojho druhu na Slovensku. Mali sme čo robiť, aby sme sa v úzkych tmavých chodbách nepošmykli na klzkých chodníkoch. Aj tento krátky čas strávený v priestoroch, kde baníci denno-denne trávili a trávia dlhé hodiny, nám naozaj stačil! Tma, zima a klaustrofobické pocity... Nič príjemné. Boli sme radi, keď sme opäť uzreli denné svetlo.

Treba povedať, že to bolo jednoznačne zaujímavé.

A čo na to ôsmaci?

Bibiana: Veľmi sami páčilo. Najskôr, keď sme boli v múzeu, tak ma to trochu nudilo a hovorila som si, že to nie je nič pre mňa. No potom, keď sme išli do bane, tak som mala aj trochu strach. Čo ak sa niečo stane? Keď skupina pred nami vyšla zo štôlne a hovorili:

„K o n e č n e

svetlo!“ pozrela som na nich a pomyslela som si, že sa radujú, ako keby prvý raz v živote videli svetlo. No keď sme tam vošli, bolo to úžasné. Keď som si predstavila, ako to tam všetko museli prekopať a všetko okolo toho... A keď nám ešte sprievodca niečo porozprával, tak ma to celkom zaujalo. Keď sme potom išli do stále užších a užších chodieb, mala som trochu strach. Nakoniec som bola rada, že sme boli vonku a tiež som sa potešila,

že vidím svetlo. No ale celkový dojem je asi taký, že tam bolo super a zistila som, že mám asi klaustrofóbiu.

Filip: V mincovni sa mi páčilo hlavne to, že som mohol vidieť, ako sa vlastne tie mince razili. Moc ma nezaujala teória, pretože to bolo dosť nezaujímavé.

V bani sa mi taktiež nepáčila dlhá teória, ale v samotnej bani bolo neskutočne. Užival som si tam každú minútu, najviac ma upúťali malé cestičky, v ktorých kedysi pracovali baníci. Majú môj obdiv. Ja by som tam nedokázal byť tak dlho ako oni. Páčilo sa mi aj oblečenie, ktoré sme si mali dať na seba. Bol to chválitebný výlet. Zopakoval by som si hlavne tú baňu.

Dominika: Najviac ma zaujala baňa. Veľmi sa mi páčili stiesnené priestory. Zasmiali sme sa aj na banskom mesiaci. Jediné, čo mi nesadlo, bola dlhá cesta autobusom. Ale neľutujem, že som išla. Keď sme mali v meste rozchod, bolo super, aj keď ma boleli nohy.

HD

V podzemí bol zrazu celý záhon žltých dubákov

CHÉMIA NÁS BAVÍ

S chémiou sa od septembra „moria“ naši šiestaci. Bol to pre nich nový predmet, ale zvykli si naň veľmi rýchlo... Dokonca o nej vymysleli niekoľko básničiek.

Chémia je známa vec,
je to trochu zvedavec.
Pokusy, experimenty sú tajomné,
ale hlavne zábavné.
Chémia skúma a húta.
Nad nesmrteľnosťou chrústa?
Kameň mudrcov sa nenašiel,
alchymista by poň aj pod zem šiel.
Nás chémia aj tak baví,
veď sme všetci veľmi hraví.

Sara Huttová, 6.A

Keď na hodinu chémie zazvoní –
u nás prietrž rôznych vôní.
Všetci máme zrazu trému,
akú učka dá nám tému.
od strachu sa trasiem,
nechty si snáď pojem.
A keď príde učiteľka dnu
– čo sa stane?
Všetci odpadnú!

Barbora Rapantová, 6.B

Chemikálie všade máme:
na gumičke vo vlasoch a tiež na podlahe.
Chémia ma naučí
zázraky bežnej prírody.
Spoznám látky chemické,
až nebo bude zelené.

Kristína Šípková, 6.B

MLADÍ ZÁCHRANÁRI

Nikdy nevieme, kedy sa môžeme ocitnúť v situácii ohrozujúcej život. Alebo budeme musieť rýchlo zareagovať na vzniknutú situáciu. Čo má človek robiť za takýchto okolností? Čo má robiť v čase, kým príde záchrana v podobe lekárov, zdravotného personálu, hasičov...? Akým spôsobom máme zachraňovať ľudský život?

Súťaže mladých záchranárov civilnej ochrany patria medzi také aktivity, ktoré to žiakov učia.

Negatívnych udalostí rôzneho druhu z roka na rok neustále pribúda. Stačí si večer zapnúť správy.

Možno aj to je dôvod, prečo je o súťaže podobného druhu stále väčší záujem. Ako sa vyjadrili organizátori súťaže, veľa škôl a vychovávateľov považuje za dôležité, aby sa ich deti čo najlepšie pripravili na ochranu v ťažkých situáciách.

Štyria naši deviataci – Laura Maluniaková, Ester Onrušková, Marek Heteš a Juraj Polakovič reprezentovali našu školu na súťaži Mladých záchranárov civilnej ochrany. Tá pozostávala z niekoľkých disciplín. Svoje vedomosti predviedli

na teoretickej úrovni a tiež prakticky. Museli si vedieť správne nasadiť ochrannú plynovú masku, zbaliť evakuačnú batožinu, zorientovať mapu a pomocou buzoly určiť azimut. Súčasťou súťaže bolo aj poskytovanie prvej pomoci na cvičnej figuríne, telefonovanie na 112, strelba zo vzduchovky a hasičská disciplína. Každý zo štvorice riešil testové úlohy. Decká sa za svoje výkony vôbec nemuseli hanbiť. Boli síce sklamaní, pretože od tretieho miesta ich delil jediný bod. Stačila jedna malá chyba v teste... No na druhej strane si treba uvedomiť, že na mnohých školách sa podobným aktivitám venujú počas celého školského roka na krúžkoch. Maše decká sa na súťaž pripravovali bezprostredne pred ňou. Mnohé už vedeli z vyučovania, niečo si potrebovali zopakovať alebo precvičiť. V silnej konkurencii sa nestratili a ukázali, že aj v Jaslovských Bohuniciach vedia pomáhať. Z Kamenného mlyna sa vrátili s „krumplovou“ medailou, ale aj pre nás má omnoho vyššiu hodnotu niečo celkom iné...

Mgr. Helena Danišová

PAPIEROVÉ MODELY

Od októbra je pre dievčatá otvorený krúžok Salón beauty. Hneď na prvej hodine sa dievčatá ukázali ako poriadne parádnice. Čo poteší každú ženskú dušu? Predsa nové šaty! Dievčatá si ich vyrobili presne podľa svojich predstáv. Všetko sedelo tak, ako má, veď ich robili priamo na mieru. Nič to, že nevedia šiť. Ihlu a niť nepotrebovali. Ani drahé látky. Stačil im novinový papier a lepiaca páska. Vyšantili sa ako sa patrí! K šatám si

prirobili kabelky, papierové kvety, obrovské maše a klobúky. Z fádnych čiernobielych novín a farebných reklamných plagátov po d ich rukami vznikali extravagantné aj elegantné kúsky. Len sa nikde nezapriet! Sadať opatrne! Neprať! Nezmoknúť! Po použití recyklovať! Šaty síce nevydržali, ale radosť z „vzlykania“ bola obrovská!-)

Mgr. Helena Danišová

Papierové parádnice

Ešte chvíľu vydržať a je to hotové!

DEVIATACI SA PRIPRAVUJÚ NA MONITOR

23 našich deviatkov čaká v marci prvá dôležitá skúška – MONITOR. Aby vedeli, čo ich aspoň približne čaká, dostali možnosť nechať sa otestovať z matematiky a slovenského jazyka ešte skôr, než príde MONITOR. Išlo o KOMPARO – celoslovenské testovanie zo spomínaných predmetov. Túto možnosť využilo 19 deviatkov. Žiaci mali 70 minút na matematiku – riešia 20 úloh, z ktorých je 10 s výberom odpovede. Na slovenský jazyk a literatúru mali časový limit 60 minút. Rovnako riešili 20 úloh, ku všetkým boli na výber 4 možné odpovede, z ktorých bola vždy iba jedna správna. Odpovede vyznačovali do odpovedových háčkov – presne tak, ako to bude aj v riadnom marcovom testovaní. V decembri dostaneme na školu výsledky. Každý žiak dostane hodnotenie, z ktorého sa dozvie, na koľko % zvládol jednotlivé testy, v ktorých úlohách urobil chybu a tiež zoznam tém, ktoré by si mal do monitora zopakovať.

Súčasne dostane informácie o tom, ako je na tom s vedomosťami z matematiky a slovenčiny nielen v rámci triedy, ale aj v rámci kraja a celého Slovenska. Na výsledky si ešte počkáme, zatiaľ aspoň niekoľko vyjadrení našich deviatkov bezprostredne po testovaní:

- Pocity z testu mám zmiešané. Zdalo sa mi to veľmi ťažké, ale pritom to bolo jednoduché. Matematika bola určite ľahšia ako slovenčina. Som rád, že som to písal. Aspoň budem vedieť, kde som spravil chybu a čo sa mám doučiť. Toto KOMPARO mi dosť dalo.
- Som šťastná, že som to dopísala! Konečne to máme za sebou- Niektoré úlohy som nevedela, tak som si tipla. Aspoň sme mali šancu vyskúšať si to na neostro. Som spokojná s tým, ako som to napísala.
- Som rád, že som si to vyskúšal a viem, aké to bude na monitore. Dúfam, že to dám nad 50 % z matematiky a zo slovenčiny

tak isto. Boli tam ťažké otázky, ale keď som to vypočítal, zistil som, že je to ľahké. Nad otázkami som rozmýšľal dlho a riešil som ich 3 sekundy.

- Bolo to ťažké, ale nie moc... Ale vlastne dosť. Na matiku bolo málo času, na slovenčinu zase veľa. Nemám z toho dobrý pocit, ale nejako to prežijem. Z matematiky čakám len 30 % a zo slovenčiny asi 60 %. Ale veď to stačí, či? No, čo mám povedať? ...veľa otázok, môj mozog bol preťažený!!!
- V matematike bolo veľa úloh na myslenie. Najskôr som ich počítal, ale potom som zapojil zdravý rozum a zistil som, že netreba nič počítať. Uvidím, ako to dopadne. Sám so sebou som spokojný a už viem, čo ma čaká na monitore. Už aby som ho mal za sebou.

HD

KRÁSA ZA PÁR DROBNÝCH

Dievčatá sa chcú vždy páčiť. (No... vlastne, nielen dievčatá.) Na babskom krúžku Salón beauty sa učíme, ako na to. Čistenie, peeling, maska. To všetko sme si už vyskúšali. Možno by ste si taký peeling mohli skúsiť aj vy doma. Potrebujete na to len suroviny, ktoré určite nájdete v kuchyni. Zmiešajte trochu medu, trochu oleja (najlepšie olivového) a pridajte kryštálový cukor. Nevyzerá to síce veľmi vábivo, ale ak si vzniknutú pastu krúživými pohybmi vmasírujete do pokožky rúk, budete ich mať krásne hladké a jemnučké.

Nezabudnite si ich po peelingu nakrémovať.

Ani výroba masiek nebola ťažká. Zmiešali sme zopár chutných surovín a bolo to. Na medovú sme potrebovali 2 kávové lyžičky medu, trochu tvarohu a 1 žltok. Vyzerali sme smiešne – 15 minút sme mali tento zázrak na tvári :-). Táto maska omladzuje, upokojuje a vyživuje.

Niektoré dievčatá ju vylepšili nastrúhaným jablčkom alebo z nej vynechali žltok. Pobavili sme sa a možno sme aj skrásneli...

Dievčatá z krúžku Salón beauty

Základom je čistenie

VESELO S BÁSNIČKAMI

Aj takto veselo s básničkami sa štvrtáci učia vybrané slová.
Môj tatino v čiernom tričku postavil sa na stoličku.
Chcel vidieť až za múrik,
kde on schoval starý fúrik.
Mama mlčí ako ryba,
nevie, kde sa stala chyba.

Lucka Čapkovičová, 4.B

Išiel som po fúrik,
preletel som cez múrik.
Bol som zdravý ako ryba,
nastala však veľká chyba.
Mama na mňa stále kričí,
jak tá sviňa v chlieve ryčí.
Sypal som jej škoricu,
nevidno, že vidí opice.

Sabinka Gabrielová, 4.B

Na našom dvore prasa ryčí
a malá Katka kričí:
„Ja mám nový fúrik!“
A zrazu pred ňou múrik.
Pozerá naň ako ryba,
nevie, kde sa stala chyba.

Viktorka Kiselová, 4.B

Hus zdvihla krídlo
a mne spadlo mydlo.
A vtom na mňa prasa ryčí,
že v záhrade had nám syčí.

Alžbetka Remenárová, 4.B

ŠARKANIÁDA

Jesenné dni bývajú šedivé, upršané a smutné. Keď je slniečko zababušené v ťažkých oblakoch, najradšej by sme zaliezli do postele a v teple podriemkavali. V 4.B sa v jedno jesenné popoludnie žiaci spolu s rodičmi rozhodli premôcť jesenný nečas. Spoločne vyrábali šarkanov. Krásnych, obrovských, farebných. Šarkaniáda ako sa patrí! Človek mohol na nich oči nechať. Každý si vybral inú techniku, všetci boli nesmierne kreatívni. Lepili, farbili, vystrihovali... Výsledkom boli krásne papierové draky, ktoré vystavili na chodbe, aby ich mohli obdivovať aj ostatní žiaci a tiež, aby prinášali radosť. Všetci sa odfotili, pojedli dobroty, ktoré si predtým pripravili alebo priniesli a bolo im spolu fajn.

4.B

Šikovným štvrtákom pomáhali kreatívne maminy

Už chýba len dobrý vietor...

BREPTY A OMYLY Z HODINY

Na otázku – Na ktorú udalosť bola napísaná Duma bratislavská od Janka Kráľa? – odpoveď žiaka:

„Sa nэгdo utopil v Dunaji?“

Hodina geografie. Prečo sa dobyvatelia Afriky nemohli dostať do vnútrozemia? Odpoveď mala byť – neznáme choroby. Vyučujúci sa snaží naviesť žiakov k odpovedi: Čo sa dobre šíri v teple? Odpoveď žiaka: „Kaktusy.“

Hodina slohu. Žiaci si mali pripraviť príhovor. Žiak číta: ...a teraz odovzdám slovo pánovi primátovi... /namiesto primátorovi/

Hodina dejepisu. Žiačka má vymenovať dôležité sviatky v roku. Z triedy niekto našepkáva: „noc, noc...“ A skúšaná žiačka povie: „Svätá noc.“ /namiesto Veľká noc/

ZASNEŽÍ NÁM DO DUŠÍ

Kolkokrát sa ešte vyspíme, kým...?

...kým zavonia človečinou celý kraj, kým bude mať naša izba fúzy z čečiny, kým len sviečky budú svedkom všetkým tajomstvám... ?

Už len pár dní a niekoľko netrpezlivých snov... A príde na svet maličké stvorenie – obrovská láska! Potichu a s pokorou zaklope aj u nás. Zasneží nám do duší a osloví nás bez slov. Nepotrebuje prepych, ani okázalú nádheru, len nech je v nás pokoj a čistúčko... A keď príde, naplno sa rozozne celý orchester zvončekov a rolničiek. Cinká a cinká... No počuješ ich iba ty. Ale z tej prenádhernej melódie máš na rozdávanie! Zvonja ti oči, cinkajú dlane, a v hrudi zuní celý roj.

Prišiel ON, už je tu!

Nech vo Vás znejú vianočné zvončeky nielen v tomto krásnom období, ale počas celého ďalšieho roka...Majte Vianoce krásne a požehnané, nech sú plné lásky, rodinnej pohody a vzájomného porozumenia. A v novom roku nech je lepšie ako v tom predchádzajúcom!

Príjemné prežitie vianočných sviatkov a všetko dobré v novom roku želá

ZŠ Jaslovské Bohunice

TRAJA TUČNIACI

V nedeľu 28. 10. 2012 sme sa my žiaci 3. a 4. tried zúčastnili zábavnej inscenácie v Divadle Jána Palárika v Trnave. Poučná komédia Ulricha Huba o troch tučniakoch pre malých i veľkých sa nám veľmi páčila. Je o troch veselých kamarátoch, ktorým priniesla holubica správu o potope sveta. Zachrániť sa pred ňou môžu len dvaja z

nich. Tučniaci nezúfajú a hľadajú rôzne riešenia ako sa zachrániť. Či sa im to podarí, zistíte, keď si predstavenie pozriete. Z trnavského divadla sme odchádzali s vtipnou piesňou tučniakov na perách: „ ...Keď prší -nech prší, keď leje – tak leje, zle je...“

Žiaci 3.A a tr. pani učiteľka

NÁVŠTEVU ZO ZAHRANIČIA OČARILA PRÁCA NAŠICH ŽIAKOV

Už v minulom školskom roku sa naša škola stala súčasťou projektu Fibonacci. Ide o výskumne ladenú koncepciu vyučovania, pri ktorej sú žiaci stavaní do úlohy „bádateľov“. Deti sa učia klásť si otázky a chápať veci, ktoré ich obklopujú. Týmto spôsobom vyučovania sú vedené k experimentovaniu a rozvoju schopnosti vedecky premýšľať a argumentovať. Trnavská univerzita patrí medzi referenčné centrá projektu. Tá organizuje školenia pre učiteľov. Dozvedia sa hlavné princípy spomínanej výskumne ladenej koncepcie, ktoré následne zavádzajú do praxe vo vlastnom vyučovaní. Pre mnohých pedagógov je to neštandardné vyučovanie. Vyžaduje si veľkú prípravu. Samozrejme, je jednoduchšie žiakom informácie jednoducho odovzdať. Ale kvalita a trvácnosť takto nadobudnutých vedomostí nie je taká, aká by mala byť. Dieťa je prirodzene zvedavé. A práve táto úžasná vlastnosť stojí

„dvojhodinovka“ bola zameraná na biologicko-chemickú tému – dôkaz dýchania kľúčiacich semien. Počas hodiny nás síce trochu vyrušoval ruch, pretože prekladateľka tlmočila všetko, čo hovorili žiaci aj vyučujúca. Nakoniec deckám zatlieskali, poďakovali za ich prácu a pochválili ich. Decká boli unesené, lebo ich prácu si hostia vo veľkom fotografovali, zaujímali sa o to, čo robia a ako to robia. Nakoniec sa s nimi po anglicky porozprávali – decká sa snažili v angličtine

Heuréka!

Vyučovanie bez úsmevu - to nie je ono

v popredí výskumne ladenej koncepcie. Nie je možné vyučovať všetky témy takýmto spôsobom, no keď sa dá, zaraďujeme na našej škole do vyučovania biológie a chémie práve takéto aktivity. V minulom školskom roku vyučujúca biológie a chémie – Mgr. Helena Danišová absolvovala školenia, zrealizovala otvorené hodiny, na ktorých sa zúčastnili členovia Fibonacci tímu z Trnavskej univerzity, úspešne obhájila záverečnú prácu a urobila skúšky. Školitelia boli s otvorenými hodinami veľmi spokojní a žiadali ďalšiu spoluprácu.

Keďže ide o celoeurópsky projekt, spolupracuje Fibonacci tím z Trnavskej univerzity s podobnými centrami v celej Európe. Navzájom si vymieňajú skúsenosti, robia ďalšie výskumy, ako túto koncepciu ešte vylepšiť... V novembri prišla takáto zahraničná návšteva do Trnavy. Fibonacci tím nás požiadal, či by sme na našej škole mohli urobiť otvorenú hodinu. Hostia z Belgicka, Kréty a tiež odborníci zo Slovenska zavítali do Jaslovských Bohuníc. Šiestaci, ktorí už s takýmto spôsobom vyučovania majú skúsenosti, ochotne spolupracovali. Otvorená

porozprávať, či a prečo sa im takéto vyučovanie páči.

Po otvorenej hodine nasledoval rozbor – krátka debata s hosťami. Boli zvedaví, čo predchádzalo tejto hodine, čo bude nasledovať, ako sa mi pracovalo, čo ma prekvapilo alebo či a ako budem hodnotiť prácu žiakov.

Odchádzali mimoriadne spokojní. Doslova uveličení. Dúfam, že ich obdiv bol úprimný a radosť z práce detí skutočná. Snáď sa im u nás páčilo a dobré meno našej školy sa rozšíri ďaleko za hranice Slovenska.

Natália Švecová: Utorok sa mi veľmi páčil. Tá hodina bola super, bola hravou formou, zábavná aj náučná. Naučila som sa, že aj kľúčiacie semená dýchajú. To som doteraz nevedela. Všetci boli celú hodinu veľmi usmievaví. Jediné, čo ma znepokojovalo a vyrušovalo, bol hluk, pretože profesori aj

profesorok rozprávali a všetko prekladali. Ale inak sa mi celá hodina páčila a bola som s ňou veľmi spokojná. Už sa teším na ďalšiu.

Barbora Rapantová: Táto hodina sa mi páčila, aj keď som bola zo začiatku nervózna kvôli desiatim „inšpektorom“, z ktorých boli niektorí aj z iných krajín. Hlavne som sa bála, čo na nás povedia po hodine, teda lepšie povedané - po dvojhodinovke. Keď sme prišli pani učiteľke pomôcť upratať, povedala nám, že jej inšpektori vraveli, že sme boli úžasní.

Takéto hodiny by sme mohli mávať častejšie, lebo tam nesedíme na zadku a neopisujeme z tabule, ale pracujeme na pokusoch, ktoré sú super.

Matúš Kusý: Bolo to dobré a veľmi sa mi páčilo. Pani z Kréty bola veľmi milá. Povedala mi, že som „goodstudent“. Pani učiteľka Helena Danišová to dobre naplánovala.

Patrik Sýkora: Na návšteve u nás boli Belgičania, Slováci a jedna pani z ostrova Kréta. Na tejto hodine sme robili pokus. Na pokus sme potrebovali prázdnu fľašu, fľašu so suchými semenami fazule a fľašu s kľúčiacimi semenami fazule. Chceli sme zistiť, či smená fazule pri klíčení dýchajú. Ja, Rado a Sandra sme predpokladali, že semená pri klíčení dýchajú. Naš predpoklad sa potvrdil.

HD

Z pohľadu našich hostí

FUTBALOVÝ MÁG

V poslednej dobe sme zaplavení všemožnými talentovými súťažami. Hrnú sa na nás zo všetkých strán. Treba priznať, že niekedy je až neuveriteľné, čo všetko ľudia dokážu. Na prvý pohľad sú to celkom obyčajní ľudia, stratia sa v dave na ulici. No majú svoj malý svet, do ktorého sa ukrývajú každú voľnú chvíľu, pretože tam sú doma...

Jeden obrovský futbalový talent chodí aj do našej školy. Nenosiť to napísané na čele, nepotrebuje sa tým chváliť. Na prvý pohľad celkom obyčajný chalan, no s loptou sa mení na futbalového mága. Ôsmak Filip Bango sa futbalu venuje každý deň. Tréningy, zápasy... Človek by si myslel, že pre šport bude kašľať na školu. Že keď príde po tréningu večer domov, už na školu ani nepomyslí. Ale opak je pravdou. Ani jediný raz som od neho nepočula ospravedlnenie – toto som nestihol, lebo som prišiel neskoro domov, lebo som bol unavený, lebo... Klobúk dolu!

Cez leto bol Filip ukázať svoje futbalové majstrovstvo v Anglicku. Super šanca, perfektná príležitosť, neuveriteľný zážitok... Držím palce, nech sa mu aj naďalej darí a nech je jeho šikovnosť, húževnatosť, odhodlanie a obrovský talent dostanú tak vysoko, ako to len bude možné.

Mgr. Helena Danišová

bavil s každým ako s rodinou, nebolo vidieť rozdiel medzi upratovačkou a riaditeľom. Tréningy, ktoré som absolvoval, mi dali veľké skúsenosti. Veď zahrať si s futbalistami z celého sveta si nemôže hocikto. Dva tréningy boli zamerané na záťažové veci a jeden na techniku. Bola to makačka, ale každú chvíľu som si užíval naplno. Mal som veľkú podporu od Chrisa a Sašky. No najviac som bol rád, že tam bol môj ocino, ktorý mi bol veľkou oporou, dodával mi sebavedomie a istotu. V stredu ma čakal vrchol týchto štyroch dní. Bol to zápas. Zápas v obrovskom tempe. Bol vrcholom mojej kariéry, snažil som sa ukázať čo najviac a vydať zo seba maximum. Myslím, že som mohol a viem hrať aj lepšie, ale na to, že som hral prvýkrát v anglickom tempe a navyše v Anglicku, to bolo chválitebné. Vedel som, že keď budem mať stres, tak budem z toho vyklepaný, takže som bol kludný a dúfal som, že mi to vyjde.

Po zápase mi spadol kameň zo srdca. Bol som rád, že je to už za mnou. Otec aj Chris so Saškou ma pochválili a ja som bol šťastný. Po zápase sme mali obed, a potom sme šli ešte pozrieť na štadión Aston Villa a tiež do mesta, kde sme si nakúpili pár suvenírov a vecí. Pochodili sme celé mesto a kochali sme sa krásou. Potom sme sa šli najesť. Porozprávali sme sa,

Aston Villa - nezabudnuteľné

A takto si na svoj futbalový zážitok spomína Filip...

... moje najkrajšie dni v živote začali v sobotu ráno, keď sme šli do Bratislavy na letisko. Leteli sme skvelým lietadlom. Let trval asi 2 hodiny. Užili sme si ho s tatinom, vôbec sme sa nebáli, pretože to nebol náš prvý let. Po dvoch hodinách sme pristáli v Liverpoole, kde nás už čakal môj manažér Chris Mcprath s jeho priateľkou Saškou. Odtiaľ sme šli na Chrisovom aute do Birminghamu. Cesta bola dlhá, ale Chris bol zábavný, takže sme si vtipkovali a cesta prešla veľmi rýchlo. Po ceste sme zašli do Akadémie Aston Ville. Bol to neskutočný pohľad. 24 ihrísk a všetky v top kvalite. Taktiež tam bola jedáleň, triedy, počítačové učebne, posilňovňa, plaváreň, sauny... Bolo to neuveriteľné.

Bývali sme v malom, no krásnom hotelíku, ktorý patrí Aston Ville. Ľudia, ktorí boli v mojom okolí, boli neskutočne priateľskí. Každý sa tam

ako som uspel. Boli to povzbudivé slová. Viac o tom povedať nemôžem. Večer sme sa pobalili a išli sme na letisko. Bol som smutný, pretože by som tam rád zostal, ale bol som vďačný aj za túto šancu. O 20:00 sme sa rozlúčili, vyobjímali a pofotili. 20:30 malo naše lietadlo odlet.

Vedel by som o týchto dňoch písať celý deň, ale mal som napísať len hlavné body. Viem ale, že bez otca a mamy, bez ich podpory, ktorú do mňa vkladajú, by som sa tam nikdy nedostal. Takže im chcem povedať obrovské ĎAKUJEM! Viem, že to nie je ľahké po psychickej, ale hlavne po finančnej stránke. Veľmi si to cením a ešte raz ďakujem. Poďakovanie patrí aj Chrisovi a Saške, ktorí mi pomáhajú a hlavne by som bez nich nedostal túto šancu. Ste skvelí!

Toľko z mojich štyroch najkrajších dní v mojom živote.

Filip Bango, 8. ročník

KRAJSKÁ ŠKOLSKÁ STRELECKÁ LIGA

Záver roka tradične patrí strelcom, ktorí finálovým kolom končia a bilancujú dlhodobú štvorkolovú krajskú streleckú súťaž.

Jednotlivé kolá sa konali u nás v Jaslovských Bohuniciach, v Hlohovci, Holíči a aj finálové štvrté kolo bolo 30. novembra 2012 v Holíči.

Po úspechoch našich v jednotlivých kolách bolo nakoniec poradie krajskej školskej streleckej ligy nasledovné: družstvo obsadilo celkovo 3. miesto, Dominika Vargová v mladších žiačkach skončila na 2. mieste, rovnako 2. miesto obsadil Juraj Polakovič v starších žiakoch a Erika Polakovičová v mladších žiačkach skončila na 3. mieste.

K ešte lepším umiestneniam chýbalo často trochu športového šťastia. Dôkazom toho je štvrtý člen nášho družstva Peter Sobota, ktorý vo finále obsadil pekné 5. miesto iba 1 bod za druhým v poradí.

Prísľubom do budúceho ročníka je, že iba Juraj Polakovič odchádza a veríme, že objavíme aj nové talenty, o ktoré v Bohuniciach nebola nikdy núdza.

Vítaním gratulujeme a držíme palce.

Mgr. Pavol Kaššák - vedúci streleckého krúžku

NÁVŠTEVA V MALOM RÍME

S triedou sme sa spoločne rozhodli, že pôjdeme do Trnavy. Išli sme linkovým autobusom. Najskôr sme navštívili tlačiareň svätého Vojtecha. Dozvedeli sme sa veľmi veľa o tom, ako sa vyrábajú knihy. Spisovateľ knihu najskôr napíše a pošle do vydavateľstva, tam to musia redaktori upraviť. Niekedy to ani nie je treba, lebo je text tak dobre napísaný, že ho hneď pošlú tlačiarovi. Ďalej sme videli, ako sa tlačia knihy a prezreli sme si, ako sadzači sadili každé písmenko na sadzací stroj. Od tlačiaru sme išli ku knihárovi, ktorý knihu zviazal. Nakoniec sme boli v knižnici, kde je viac ako 60 000 kníh. Všetci sme sa veľmi potešili, že ideme aj na mestskú vežu. Schody tam boli veľmi úzke a príšerne sme sa báli. Keď sme vyšli na vrchol, mali sme krásny výhľad na Trnavu. Schádzali sme veľmi opatrne, aby sa nám nič nestalo. Keď sme išli dole, uviedli sme, ako „padajú gule“, ktoré vážia 300 kilogramov. Na záver sme si dali zmrzlinu. Veľmi nám chutila. Domov sme odchádzali šťastní. Pre všetkých to bol veľký zážitok.

Sabína Gabrielová, 4.B

Strelci žali úspechy na všetkých frontoch

ŽIVOT V JAZDECKOM KLUBE AXA / PRÍCHOD

Medzi siestačkami máme dievčatá, ktoré milujú zvieratá – predovšetkým kone. Jednou z nich je Timea Michalicová...

Môj príchod do jazdeckého klubu AXA bol neočakávaný. V jeden krásny deň sme sa s mojou najkamoškou Sarou Huttovou rozhodli ísť na mlyn. Robili sme hlúposti, až kým ju nenapadlo, či by sme nezašli do klubu. Keď sme dorazili, dve dievčatá si práve chystali kone. Trénerka nás privítala a hneď nám ukázala sedlo a kobylu, na ktorej sme mali ísť. Bola menšia, hnedá a volala sa Vanilka. Trénerka ju

nasedlala a najskôr ju ojazdila ona. Potom jej priplala loňžku a my sme sa na nej striedali.

...a tak sme tam chodili častejšie a častejšie. Pár týždňov, možno aj mesiacov sme tam chodievali denno-denne, až kým sme nezačali jazdiť samé. Zo začiatku sme jazdievali na bielej kobylke Perzulke, ktorej sa hovorí Šimla a na hneďom valachovi Axelovi. Zo začiatku sme len klusali a kráčali. No neskôr nás druhá trénerka Petra zobrala na loňžku cváľať.

Prvý cval bol hrboľatý a nepohodlný. Ja som však o pár dní na to prvý krát nacválala sama.

Potom to však moju kamošku prestalo baviť. Chodila tam len občas, neskôr prestala úplne.

Popritom tam opäť prišla naša kamarátka Radka Hrabovská. Chodila tam, ešte kým tam bol Ivan. Nebol príjemný a nevedel sa správať pri koňoch. Zostali sme teda na kone len my s Radkou a dievčatá z klubu. Radka však len klusávala a bála sa cváľať po páde prvého nacváľania...

Pokračovanie nabadúce...

Timea Michalicová, 6.A

OBDIVUHODNÝ VÝKON

Kalokagatia – centrum voľného času Trnava je organizátorom školských súťaží.

V jednej z nich si žiaci okresu zmerali svoje sily v skákaní na švihadle a v žonglovaní s futbalovou loptou. Tak, ako vo väčšine takýchto súťaží, mali sme i my svojich zástupcov.

V súťaži so švihadlom nás reprezentovali tri dievčatá a svoj všestranný športový talent preukázala deviatačka Laura Maluniaková, ktorá obsadila pekné tretie miesto s 372 preskokmi.

Zmieniť sa však chcem o výnimočnom talente ôsmaka Filipa Banga, ktorý v abecede futbalistu dokázal žonglovať s futbalovou loptou viac ako hodinu a dosiahol 7 657 dotykov. Druhý v poradí skončil niekde na

číslu 500.

Tento výnimočný cit pre loptu a futbalové majstrovstvo Filipa si už všimajú aj skauti zahraničných futbalových klubov a napríklad anglický klub Aston Villa ho pozval počas letných prázdnin na sústredenie do Anglicka, kde sa zišlo 20 vybraných z celého sveta. Zo Slovenska tam okrem Filipa bol ešte chlapec z Banskej Bystrice a z Nitry.

Filip futbalom žije, hrá nie za rovesníkov vo výbere Spartaka Trnava, ale s chlapcami o dva roky staršími, a aj týchto v tréningovom úsilí prevyšuje.

Filip vydrž a nech sa ti splní tvoj futbalový sen!

Mgr. Pavol Kaššák

Aston Villa - nezabudnuteľné

OPĀŤ BUDEME PLESAŤ

Ako už býva dobrým zvykom, začiatkom roka prichádza plesová sezóna a s ňou tentokrát už 36. rodičovský ples. Prijmite preto naše srdečné pozvanie. Mužom je snáď jasné, že sa ich polovičky budú sťažovať na poloprázdnny šatník, zodraté topánky... Ale za tých pár rečí to určite stojí. O príjemnú spoločnosť, dobrú hudbu a veselú zábavu za tých predošlých 35 rokov nebola núdza. Stretneme sa 1. februára 2013 v Spoločenskom dome PD Jaslovské Bohunice. Do tanca a na počúvanie hrá skupina QUATRO. Vstupné je 35 € na pár. Bližšie informácie a rezerváciu vstupeniek je možné získať u predsedu rady školy pána Daniela Dvoráka na t.č.: 0918 979 171.

Tešíme sa na spoločné stretnutie.

RR

Obr.: <http://www.echoviny.sk/wp-content/uploads/2011/02/ples.jpg>

POETICKY...

Kamaráti

Počúvam ich hlas a mám ich slová rada, smutný je deň, keď nestretnem kamaráta.

Je v nich radosť, smútok, slzy a ten najkrajší smiech, nemať žiadneho priateľa je možno malý hriech.

Premýšlam, aký by bol deň bez priateľa, možno svietilo by slnko, ale nestál by zavela.

Niekedy večer chcela by som vám všetkým povedať:

„Mám vás rada a chcem vás ešte dlho počúvať...“

Dominika Čapkovičová, 7. roč.

Život

Žijeme len raz, práve tu a práve teraz.

Život je príliš krátky na stres a nežné hádky.

Človek si má užívať, nie v nezhodách nažívať.

Ema Miklošovičová, 7. roč.

Človek a príroda

Do prírody autom chodíme, všetky zvieratá lovíme.

Každý deň pílime stromy a stavíme čo najväčšie domy.

Vypúšťame do ovzdušia dym a človek s človekom by sa stále bil.

Plasty na kvetiny hádzeme, olej do vody lejeme.

Nevážime si prírodu našu, netriedime odpad ani fľašu.

Dominika Žemlová, 7. roč.

My

Všetkých členov má moja rodina, Preto sa k nim ešte pridá malá Nina.

V našej triede sme úžasný kolektív, Pani učiteľka je zatiaľ pri nás detektív.

Globálne otepľovanie nás ohrozuje, A preto sa nám o chvíľu z toho ozón vyzuje.

Andrej Bartošovič, 7. roč.

Exkurzia v Nitre

Na výlet do Nitry sme sa vybrali, balíčky so sladkosťami za odmenu sme dostali.

Kostrý možno sme videli, do studne hlbokoj sme pozreli.

Na výlete bola sranda, naša trieda je super banda.

Patrik Áč, 7. roč.